

Nr.

I. beklaagde,

eiser tot cassatie van een arrest, op 16 november 1998
gewezen door het Hof van Beroep te Brussel, correctionele
kamer,

tegen

1.VLAAMS GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,

, met kantoren te

, vereniging zonder win-

stoogmerk, met zetel te ,

burgerlijke partijen,

II.PROCUREUR-GENERAAL BIJ HET HOF VAN CASSATIE,

verzoeker tot vernietiging bij toepassing van artikel 442
Wetboek van Strafvordering,

inzake

reeds vermeld,

HET HOF,

Gehoord het verslag van raadsheer en op de conclu-
sie van advocaat-generaal ;

Gelet op het bestreden arrest, op 16 november 1998 door het Hof van Beroep te Brussel gewezen ;

I. Op de voorziening van :

A. In zoverre de voorziening gericht is tegen de beslissing over de tegen eiser ingestelde strafvordering :

Over het ambtshalve aangevoerde middel :

schending van artikel 1 van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimen op de strafrechtelijke geldboeten, als gewijzigd bij artikel 1, 2°, van de wet van 24 december 1993 :

Overwegende dat de wetsbepaling waarbij de geldboeten met 1.990 decimen worden verhoogd, in werking is getreden op 1 januari 1995 ;

Dat de bij wet bepaalde verhoging niet toepasselijk is op de geldboeten die zijn uitgesproken wegens vóór de inwerkingtreding van die wet gepleegde misdrijven ;

Overwegende dat het arrest vaststelt dat het ten laste van eiser bewezen verklaarde misdrijf is gepleegd tot 7 september 1994 en de geldboete met 1.990 decimen verhoogt ; dat het arrest aldus de in het middel aangegeven wetsbepalingen schendt ;

En overwegende dat, voor het overige, de substantiële of op straffe van nietigheid voorgeschreven rechtsvormen in acht zijn genomen en de beslissing overeenkomstig de wet is gewezen ;

B. In zoverre de voorziening gericht is tegen de beslissingen op de tegen eiser ingestelde burgerlijke rechtsvorderingen

1 van de verweerder het Vlaams Gewest :

Overwegende dat de vordering van deze verweerder niet ontvankelijk wordt verklaard ;

Dat de voorziening bij gebrek aan belang niet ontvankelijk is ;

2 van :

Overwegende dat eiser geen middel aanvoert ;

II. Op de voorziening die de procureur-generaal ter terechtzitting krachtens artikel 442 Wetboek van Strafvordering heeft ingesteld :

***schending** van het algemeen rechtsbeginsel van het gezag van gewijsde van de arresten van de Raad van State en van artikel 159 Grondwet :*

Overwegende dat eiser tot één straf wordt veroordeeld om, te van 28 augustus 1991 tot 7 september 1994, onder meer "met samenhang, B. zonder voorafgaande en uitdrukkelijke schriftelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen de vegetatie te hebben gewijzigd op het onroerend goed gelegen te

zijnde natuurgebied", met overtreding van de artikelen 37, 44 en 47 van de wet op het natuurbehoud van 12 juli 1973 en van

het besluit van de Vlaamse Regering van 4 december 1991 tot instelling van een vergunningsplicht tot wijziging van de vegetatie en van lijn- en puntvormige elementen, artikel 3 en bijlage II en bijlage IV ;

Overwegende dat de Raad van State bij arrest nr. 59.583 van 9 mei 1996 het vermelde besluit nietig heeft verklaard ;

Overwegende dat die nietigverklaring door terugwerking meebrengt de vernietiging jegens eenieder van de reglementering waarop de vervolging is gegrond ; dat het vermelde besluit van de Vlaamse regering nietig is vanaf het ogenblik waarop het in werking is getreden ;

Dat dientengevolge de vervolging ingesteld tegen eiser en het daaropvolgend veroordelend arrest, wat deze telastlegging betreft, wettelijke grondslag missen en dit arrest voor deze telastlegging geen enkel gevolg kan hebben ;

OM DIE REDENEN,

Vernietigt, op de voorziening van eiser, het bestreden arrest, inzoverre het de ten laste van eiser uitgesproken geldboete verhoogt met 1990 deciemmen ; verwerpt de voorziening van eiser voor het overige ;

Vernietigt, maar alleen in het belang van de wet, het bestreden arrest wat de veroordeling van eiser wegens de telastlegging B betreft ;

10 OKTOBER 2000

Beveelt dat van dit arrest melding zal worden gemaakt op de kant van het gedeeltelijk vernietigde arrest ;

Veroordeelt eiser in drie vierden van de kosten van zijn voorziening ; laat de overige kosten van deze voorziening ten laste van de Staat ;

Verwijst de zaak, alleen voor wat betreft de toepassing van de deciemmen, naar het Hof van Beroep te Antwerpen.

Gezegde kosten begroot op de som van drieduizend negenhonderd negenennegentig frank verschuldigd.

Aldus door het Hof van Cassatie, tweede kamer, te Brussel, in openbare terechtzitting van tien oktober tweeduizend uitgesproken.